

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshofs (Austria) w dniu 24 października 2012 r. — Österreichischer Gewerkschaftsbund przeciwko Verband Österreichischer Banken und Bankiers

(Sprawa C-476/12)

(2013/C 32/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Verband Österreichischer Banken und Bankiers

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przypadku dodatku na dzieci uregulowanego w układzie zbiorowym pracy, będącego świadczeniem socjalnym pracodawcy służącym częściowemu wyrównaniu finansowych ciężarów alimentacyjnych spoczywających na rodzicach względem dziecka, dla którego pobierany jest dodatek należy ze względu na rodzaj tego świadczenia (jako odpowiednio) stosować zasadę pro rata temporis wedle klauzuli 4 pkt 2 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin⁽¹⁾?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

czy klauzulę 4 pkt 1 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin (Dz.U. 1998, L 14, s. 9, poprawionej w Dz.U. 1998, L 128, s. 71, zmienionej dyrektywą 98/23/WE, Dz.U. 1998, L 131, s. 10) należy interpretować w ten sposób, że nierówne traktowanie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy poprzez proporcjonalne zmniejszenie roszczenia o dodatek na dzieci w stosunku do czasu pracy — uwzględniając szeroki zakres

uznania przedstawicieli pracowników i pracodawców przy ustalaniu konkretnego celu z zakresu polityki społecznej i gospodarczej oraz środki nadające się do jego osiągnięcia — jest obiektywnie uzasadnione przy założeniu, że zakaz świadczeń proporcjonalnych

a) utrudnia lub uniemożliwia zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy w formie niepełnego wymiaru czasu pracy rodziców lub drobne zatrudnienia w czasie urlopu macierzyńskiego lub

b) prowadzi do zniekształcenia konkurencji poprzez wyższe finansowe obciążenia pracodawców zatrudniających dużą liczbę pracowników w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz do zmniejszenia gotowości pracodawców do zatrudniania pracowników w niepełnym wymiarze czasu pracy lub

c) prowadzi do uprzywilejowania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, którzy pozostają w innych stosunkach pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy i mają wielokrotne roszczenie o świadczenia na podstawie układu zbiorowego pracy, takie jak dodatek na dziecko lub

d) prowadzi do uprzywilejowania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ dysponują oni większą ilością czasu wolnego od pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i w związku z tym mają lepsze możliwości sprawowania opieki nad dzieckiem?

3) W przypadku udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi przeczącej: czy art. 28 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że w systemie prawa pracy, w którym zasadnicze elementy minimalnych standardów prawa pracy są tworzone na podstawie zgodnych ocen polityki społecznej w szczególności sposobu wybranych i kwalifikowanych stron układu zbiorowego pracy, w przypadku nieważności (zgodnie z praktyką krajową) tylko jednego szczegółowego postanowienia (naruszającego unijny zakaz dyskryminacji) zawartego w układzie zbiorowym pracy (w niniejszej sprawie proporcjonalne określenie dodatku na dzieci przy niepełnym wymiarze czasu pracy) sankcja nieważności obejmuje cały przepis układu zbiorowego pracy dotyczący tego zakresu regulacji (w niniejszej sprawie: dodatek na dzieci)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1998, L 14, s. 9, poprawiona w Dz.U. 1998, L 128, s. 71, zmieniona dyrektywą 98/23/WE, Dz.U. 1998, L 131, s. 10.